

PET-flasker

Anvendelsen af PET-flasker er reguleret i lov (1991:336) om visse dryckesförpackninger. Af loven fremgår det, at man skal have en håndteringstilladelse fra myndighederne for at kunne sælge drikkevarer i PET-flasker. Det koster 10.000 kroner årligt at have en håndteringstilladelse. For at få en tilladelse kræves, at flaskerne indgår i et pant- og retursystem med henblik på genpåfyldning eller genanvendelse. Producenter/importører er forpligtede til at sikre, at 90% af drikkevareemballagerne genanvendes eller genpåfyldes.

Returpack-PET driver efter tilladelse et landsdækkende retursystem for engangsflasker af PET og er helt dominerende på markedet. Systemet startede i 1994. Der findes dog udover Returpack-PET et antal mindre, lokale systemer.

Konstruktionen er i væsentlige træk magen til konstruktionen af Returpack for aluminiumsdåser. Det økonomiske flow fungerer på samme måde som for alu-dåser, dog er administrationsgebyret noget højere (ca. 50 øre). Håndteringsgodtgørelsen til detailhandel og bryggerier er også højere. Panten er 1 krone for de mindste flasker og 2 kroner for de største.

Ligesom for dåser er der ingen krav til butikernes returtagningspligt.

6.3 Norge

Norge har et regelsæt om retursystemer for emballage til øl og sodavand (Forskrift nr. 1182 af 10-12-1993 om retursystemer for emballasje til drikkevarer). Retursystemerne reguleres via en afgift på disse emballager. Alle emballagerne er pålagt en miljøafgift (NKR 4,00 for glas og metal - 2,40 for plast). Derudover betaler alle engangsemballager en grundafgift på NKR 0,81. Da systemet blev indført, blev der ikke differentieret mellem de forskellige materialetyper. Denne differentiering er indført i 2000, på baggrund af anbefalingerne i et studie af effekterne ved bortkastning af de forskellige materialetyper i naturen.

Den norske lovgivning forpligter ikke den enkelte drikkevareproducent eller importør til at etablere eller tilslutte sig et retursystem. Til gengæld skal en producent eller importør, der ikke er tilsluttet et system, betale den fulde miljøafgift. Hvis emballagen indgår i et godkendt pant- og retursystem reduceres miljøafgiften i forhold til den forventede returprocent i retursystemet. Den forventede returprocent fastsættes af myndighederne. Hvis et retursystem f.eks. forventes at have en returprocent på 60, skal der kun betales 40% af miljøafgiften. For at blive godkendt skal et retursystem forventes at kunne opnå en returprocent på

mindst 25. Hvis den forventede returprocent er på 95 eller derover bortfalder miljøafgiften helt (engangsemballage betaler dog stadig grundafgift).

Panten fastsættes af Statens Forurensningstilsyn og udgør mellem butik og forbruger pt. NKR 1,00 for flasker med volumen til og med 50 cl og NKR 2,50 kr. for flasker med større volumen. Der opereres med en differentieret pant – dvs. at panten mellem drikkevareudbydere og butik er lidt højere end panten mellem butik og forbruger. Den differentierede pant er indført for at sikre handelen en godtgørelse for deres håndtering af emballager. Der er i lovgivningen fastsat et krav om, at alle, der markedsfører øl og sodavand i en bestemt emballage, er forpligtede til at tage denne emballagetype retur fra forbrugerne og udbetale pant.

Flere retursystemer har opnået godkendelse. Markedet domineres dog af det forholdsvis nyetablerede selskab Resirk. Resirk søgte i 1998 myndighederne om fastsættelse af en forventet returprocent for engangsemballager af metal og plast. Resirk påbegyndte markedsføringen af dåser i maj 1999. Metalemballage opnåede hurtigt en markedsandel på ca. 30% af det samlede ølsalg.

Resirk ligner på mange måder det svenske Returpack. Resirk er et non-profit selskab, der er stiftet af drikkevareproducenterne, emballageproducenterne og detailhandelen i fællesskab med det formål at sikre indsamling og håndtering af affald fra brugte engangsemballager. Ved tilslutningen indbetaler udbydere et gebyr til Resirk. Resirk administrerer pantudbetalingen til butikkerne og udbetaler samtidig en håndteringsgodtgørelse til butikkerne og de depoter, hvor emballagerne sorteres.

Resirk oplyser, at de i de første måneder af 2000 har haft en returprocent på over 90 for dåserne.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder overvejende bemyndigelsesbestemmelser, som ikke i sig selv indeholder EU-retlige aspekter.

Det følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december om emballage og emballageaffald, jf. artikel 16, at Kommissionen skal have meddelelse om udkast til bestemmelser, der omfattes af direktivet (emballage-direktivet). Det vurderes, at de nævnte forslag til bestemmelser er omfattet af direktivet. Lovforslaget er på den baggrund notificeret til Kommissionen den 19. december 2000.

Kommissionen følger i forbindelse hermed proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF som ændret ved direktiv 98/48/EF, om en informationsprocedure med hensyn til tekniske stan-